

The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 30. listopada 2005.

Aktualnost koncilskih dokumenata

Prije gotovo točno četrdeset godina, 28. listopada 1965., održano je sedmo zasjedanje II. ekumenskog vatikanskog koncila. Nakon toga, u kratkom vremenu održana su još tri, a posljednjim, koje je održano 8. prosinca, označen je završetak Koncila. U završnoj etapi toga povijesnog crkvenog događaja, koji je bio započeo dvije godine ranije, odobren je najveći dio koncilskih dokumenata. Neki su od njih poznatiji i češće ih se navodi; drugi su manje poznati, ali svi zavrjeđuju da ih se spominje, jer čuvaju svoju vrijednost i pokazuju aktualnost koja se, sa određenih vidika, čak i povećala. Htio bih, stoga, danas podsjetiti na pet dokumenata koje su sl. Boji papa Pavao VI. i koncilski oci potpisali 28. listopada 1965. To su dekret *Christus Dominus* o pastoralnoj slubi biskupa, zatim dekret *Perfectae caritatis* o prilagođenoj obnovi redovničkog ivota, dekret *Optatum totius* o odgoju i obrazovanju svećenika, deklaracija *Gravissimum educationis* o kršćanskom odgoju, te na kraju deklaracija *Nostra aetate* o odnosu Crkve prema nekršćanskim religijama.

Teme odgoja i obrazovanja svećenika, posvećenog ivota te biskupske slube bile su u središtu triju redovnih zasjedanja Biskupskih sinoda, održanih 1990., 1995. odnosno 2001., a na njima su opširno preuzeta i produbljivana učenja Drugoga vatikanskog koncila, kao što to potvrđuju posinodske apostolske pobudnice moga ljubljenog predšasnika sluga Bojega Ivana Pavla II. *Pastores dabo vobis*, *Vita consecrata* i *Pastores gregis*. Manje je, međutim, poznat taj dokument o odgoju. Crkva je oduvijek zauzeta u odgoju mladei. Sam Koncil prepoznaje "krajnju vanost" odgoja kako za ljudski ivot, tako i za društveni napredak (usp. deklaracija *Gravissimum educationis*, *Proslov*). I danas, u dobu globalne komunikacije, crkvena zajednica zamjećuje svu vanost odgojnog sustava koji prepoznaje primat čovjeka kao osobe, otvorene za istinu i dobro. Prvi i

glavni odgojitelji su roditelji, kojima, prema načelu supsidijarnosti, pomaže građansko društvo (usp. ondje, 3). Crkva, kojoj je Krist povjerio zadaću naviještanja "puta spasenja" (usp. isto), osjeća da ima osobitu odgovornost u odgoju. Ona na različite načine pokušava ispuniti to poslanje: u obitelji, u upi, preko udruga, pokreta i skupina za formaciju i evanđeosko djelovanje i, na osobit način, u školama, na višim školama i fakultetima (usp. ondje, 5-12).

I deklaracija *Nostra aetate* vrlo je aktualna, jer se tiče stava crkvene zajednice prema nekršćanskim religijama. Polazeći od načela da su "svi narodi jedna zajednica" i da Crkva ima "zadaću da promiče jedinstvo i ljubav" među narodima (br. 1), Koncil "ne odbacuje ništa što... ima istinita i sveta" u ostalim religijama i svima naviješta Krista "koji je put, istina iivot" u kome ljudi nalaze "puninu religioznog ivota" (br. 2). S deklaracijom *Nostra aetate* oci II. vatikanskog koncila predložili su neke temeljne istine: jasno su podsjetili na posebnu povezanost koja vee kršćane i idove (br. 4), potvrdili su poštovanje prema muslimanima (br. 3) i prema sljedbenicima ostalih religija (br. 2) te potkrijepili duh sveopćega bratstva koji otklanja svaku diskriminaciju ili vjerski progon (br. 5).

Draga braćo i sestre, dok vas pozivam da ponovno uzmete u ruke te dokumente, potičem vas da zajedno sa mnom molite Djevicu Mariju, da pomogne svima onima koji vjeruju u Krista da uvijek sačuvaju ivim duh II. vatikanskog koncila, kako bi pridonijeli da se u svijetu uspostavi ono sveopće bratstvo koje odgovara Bojoj volji o čovjeku, stvorenom na sliku Boju.